

jeg må bare sige, at de konklusioner, han nåede frem til, kunne jeg ikke forstå hvordan man kan nå til. Man kan sige, at man har været i et miljø, hvor der er omkring 200 muslimske unge, som kæmper med kriminalitet? Det gør de selvfølgelig, fordi der er sociale faktorer, fordi der er arbejdsløshed i familien, fordi der er stofmisbrug i familien, fordi der er tusind af de der andre ting, som vi godt ved i virkeligheden fører til kriminalitet. Hvordan kan man så ende med at konkludere, at grunden til, at de bliver kriminelle, er, at de er muslimer? Hvad så med alle de muslimer, der ikke bliver kriminelle?

Det er sådan set bare det, som jeg synes er vigtigt at sige. Vi skal ikke her i Folketinget tale, som om den del af vores befolkning, som lever i vores land, som er en del af vores fællesskab, er kriminelle, fordi de er muslimer. Og jeg synes, at det må siges højt og tydeligt, at sådan skal man ikke tale om folk. Sådan skaber man splid i befolkningen. Vi skal sørge for at inddrage alle i vores fællesskab, uanset hvilken religion de har, hvis de har nogen overhovedet. Vi skal anerkende, at der er integrationsproblemer, for det er der, store problemer, men vi må aldrig nogen sinde dømmisere folk, for så ender vi med at skabe mere had.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Martin Henriksen (DF):

Fru Karen Hækkerup hørte tilsyneladende ikke, hvad jeg sagde i min ordførertale, for der sagde jeg jo sådan set klart og tydeligt, at hvis vi vil vise de indvandrere, herunder muslimske familier, som faktisk gør det godt og forsøger at integrere sig i det danske samfund, at de er på rette vej, er det vigtigt, at vi er konsekvente over for dem, der ikke forsøger at integrere sig i det danske samfund. Det kan man bare gå ind og læse, for det sagde jeg sådan set. Men fred være med det.

Jeg vil bare kvittere for, at Socialdemokraterne har ytret sig positivt om Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:08

Karen Hækkerup (S):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Martin Henriksen i lige præcis den betragtning, nemlig at vi

svigter alle dem, der opfører sig ordentligt, alle dem, der vil være en del af det her samfund, alle dem, der ønsker at være integreret, hver eneste gang vi ikke tager hånd om dem, som laver ballade. Så langt er jeg fuldstændig enig med Dansk Folkeparti.

Men jeg synes alligevel, at ordføreren skal gå hjem og genhøre det indlæg, som blev holdt fra talerstolen, for det, der blev sagt, var: Danskerne – vi – skal ikke længere finde os i det. De muslimer er jo også danskere. Man kan da ikke stå og sige, at danskerne ikke længere skal finde sig i det. Hvorfor skal de muslimer, der opfører sig ordentligt, som vil være en del af vores samfund, som er velkomne, som bidrager, som er social- og sundhedsassistenter, og som kører vores busser, have at vide, at danskerne ikke længere vil finde sig i, at de er muslimer?

Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører vitterlig skal gå hjem, printe talen ud, men også høre den på bånd og høre, hvordan ordene faldt. For den retorik er altså fjendtlig.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 80: Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe ungdomsrabatten ved overtrædelser af straffeloven.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 13.01.2009).

Kl. 16:09

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag med det formål at afskaffe strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3. Efter denne bestemmelse må straffen til en gerningsmand, der var under 18 år på gerningstidspunktet, ikke overstige fængsel i 8 år.

Forslaget er ifølge forslagsstillerne aktualiseret af en række alvorlige straffesager, hvor gerningsmanden har været under 18 år; i bemærkningerne til forslaget nævnes dog kun én sag, nemlig den meget omtalte stadionsag fra Aalborg. Det er forslagsstillernes opfattelse, at forslaget skal være med til at styrke befolkningens tillid til retssystemet, samtidig med at det kan have en præventiv effekt.

Jeg vil gerne indlede med at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, når vi har drøftet emnet ungdomskriminalitet her i Folketinget. Regeringen er meget optaget af, hvordan vi får styrket indsatsen mod ungdomskriminaliteten, og det gælder både det vigtige forebyggende arbejde og en klar og konsekvent holdning over for de børn og unge, som begår kriminalitet. Jeg vil også sige, at enhver sag om grov personfarlig kriminalitet, begået af en ung gerningsmand, er én sag for meget, og fandtes der et tryllemiddel, der kunne forhindre den slags sager, skulle vi bruge det, først og fremmest for ofrenes og for samfundets skyld.

Der er imidlertid desværre ingen grund til at tro, at en afskaffelse af det særlige strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3, ville have forhindret den dybt tragiske sag, som omtales i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Man kan endda tilføje, at bestemmelsen slet ikke ville have haft betydning i den konkrete sag, hvor straffen jo – som omtalt i beslutningsforslagets bemærkninger – blev udmålt til 7 års fængsel. Der er i praksis ganske få sager vedrørende unges lovovertrædelser, der er så alvorlige, at straffen nærmer sig strafmaksimum på 8 år efter straffelovens § 33, stk. 3. Ser vi specielt på drabs-sager, som forslagsstillerne henviser til, har der i perioden 1998-2007 været mellem nul og to strafferetlige afgørelser om året vedrørende drab og drabsforsøg begået af unge under 18 år.

Når unge over den kriminelle lavalder begår kriminalitet, bedømmes forholdet som udgangspunkt efter de almindelige strafferetlige regler. Det betyder bl.a., at det almindelige strafferetlige sanktionssystem anvendes ved straffastsæt-

Kl. 16:09

telsen. Lovgivningen indeholder dog en række særlige strafferetlige og straffeprocessuelle regler vedrørende sager med gerningsmænd under 18 år, og straffelovens § 33, stk. 3, om et strafmaksimum på 8 år er en af disse særlige regler. Der har været sådanne bestemmelser helt tilbage i straffeloven fra 1866, og bestemmelserne er i forarbejderne til den gældende straffelov begrundet i, at man af hensyntagen til den unges fremtidige udvikling, bl.a. den unges mulighed for at få og gennemføre en uddannelse, fandt det særlig betænkeligt at idomme unge under 18 år meget langvarige fængselsstraffe. Synspunktet er altså, at en meget lang fængselsstraf reelt indebærer en ekstra straf til en ung gerningsmand.

Der findes også en lang række andre strafferetlige regler for unge. Efter straffelovens § 82, nr. 1, skal det f.eks. ved straffastsættelse i almindelighed indgå som en formildende omstændighed, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført. I 2001 blev der indført en ny sanktionsform, ungdomssanktionen, over for unge, der på gerningstidspunktet ikke var fyldt 18 år. Den består af strukturerede og kontrollerede socialpædagogiske behandlingsforløb, der varer 2 år, og er som udgangspunkt beregnet for unge, som har markante tilpasningsproblemer og har begået grovere personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, som den unge ellers ville være idømt en ubetinget fængselsstraf i intervallet fra 30 dage og op til ca. 1 år for.

Hvis man ser generelt på unge gerningsmænd og ikke alene på sager om grov personfarlig kriminalitet, kan betingede domme i praksis anvendes i vidt omfang over for unge lovovertrædere, og som det er fremgået, er bestemmelsen om strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3, blot én af flere særlige strafferetlige regler, der gælder for unge under 18 år.

Som jeg også nævnte, da vi her i Folketinget for nylig behandlede Dansk Folkepartis beslutningsforslag om nedsættelse af den kriminelle lavalder, har regeringen jo nedsat Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet, som skal gennemgå den samlede indsats mod ungdomskriminalitet og på grundlag heraf komme med forslag til, hvordan indsatsen skal styrkes for at gøre den så målrettet og virksomhedsfuld som muligt. Justitsministeriet har anmodet kommissionen om i sine overvejelser specifikt at inddrage bestemmelsen om strafmaksimum for unge lovovertrædere i straffelovens § 33, stk. 3, bl.a. under hensyntagen til, at kriminalitetsstatistikken viser en generel stigning af den registrerede per-

sonfarlige kriminalitet blandt unge. Kommissionens samlede betænkning forventes at foreligge i løbet af første halvår af 2009, dvs. inden for kun 3 måneder.

Jeg er som nævnt meget optaget af, hvordan vi kan styrke indsatsen mod ungdomskriminalitet. Strafmaksimum for unge lovovertrædere i straffelovens § 33, stk. 3, er som sagt et af de mange temaer, som drøftes i Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet, og eventuelle overvejelser om at ændre bestemmelsen, der som nævnt har været en del af vores straffelovgivning i langt over 100 år, bør efter regeringens opfattelse afvente kommissionens samlede overvejelser om indsatsen på dette område, således at bestemmelsen kan vurderes i sammenhæng med kommissionens øvrige forslag.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

I mit parti er vi optaget af spørgsmålet om ungdomskriminalitet, og vi har en vis forståelse for det beslutningsforslag, der her er fremsat af Dansk Folkeparti. At det kunne have en vis præventiv virkning og dæmme op for, at unge under 18 år begår en så voldsom og grusom kriminalitet, at samfundet er nødt til at værge sig imod dem, kan ikke afvises. Vi ser desværre en tendens til, at en lille – heldigvis kun en lille – gruppe unge bliver mere forhærdede og mere rå i deres voldsudøvelse og desværre bliver det i en stadig tidligere alder.

Jeg tror, at spørgsmålet om afskaffelse af den såkaldte automatiske ungdomsrabat for unge lovovertrædere under 18 år og strafnedsættelse i det hele taget, som Dansk Folkeparti rejser i beslutningsforslaget, sammen med den kriminelle lavalder og en lang række forebyggelsestiltag vil komme til at indgå i en større diskussion, når vi ser betænkningen fra Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet. Vi ved, at kommissionen barsler med sin betænkning i løbet af nogle få måneder, og jeg er også overbevist om, at den vil afføde en lang og seriøs diskussion om disse problemstillinger – en diskussion, som uden tvivl vil resultere i, at ikke bare justitsministeren,

men regeringen som sådan tager nogle initiativer på området.

Vi synes, det vil være det rigtigste og mest saglige at afvente Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitets rapport, hvorefter vi naturligvis er parat til at drøfte med Folketingets partier, hvilke initiativer der kan tages for at begrænse den kedelige tendens i udviklingen, som vi desværre har været vidne til i de senere år.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne kan starte med at afvise det her forslag. Der har været en debat om, hvorvidt der skal være en ungdomsrabat, når unge under 18 år begår kriminelle handlinger. Jeg synes godt, at man kan tage en debat om, hvorvidt det skal være en rabat, som skal gives pr. automatik, men jeg er meget imod forslaget om, at man med et pennestrøg vil fjerne den beskyttelse af børn og unge, som ligger i lovgivningen, som den er i dag.

Hvis man skal nå dertil, at man skal kunne retsforfølge en forbryder, som har været 15, 16 eller 17 år på gerningstidspunktet, for eksempel at have slået nogen ihjel, og så give en straf, som svarer til den, en voksen ville få, så skal der være særlige omstændigheder, der gør sig gældende: at man har planlagt det, at man har udtænkt det, at man har spekuleret i det. Jeg synes ikke, at man skal bruge enkelte meget, meget tragiske sager til i virkeligheden pr. automatik at ville ændre loven, som den her.

Derfor bryder jeg mig heller ikke om, at man vælger at fremsætte forslaget med udgangspunkt i en enkelt drabssag. Der har jo været flere forfærdelige tilsvarende sager primært i hovedstadsområdet og så den her i Aalborg. Det har været tragiske, tragiske sager, hvor folk har mistet, men hvor man må spørge: Er der nogen, der har vundet? Nej, det er der ikke. Folk har mistet deres pårørende.

Med hensyn til de unge kriminelle vil jeg sige: Når man graver et spadestik dybere, uanset om det havde været i sagen om Anton, der blev slået ihjel på Kongens Nytorv, i sagen om Dennis, der blev slået ihjel på Amager, eller om det havde været i sagen fra Aalborg med stadiondrabet, så finder man jo, hver eneste gang man

graver i de her sager, nogle tragiske, tragiske sager med frygtelig svigtede børn.

Jeg synes, at det giver anledning til, at man bliver nødt til at tænke over, om ikke det i virkeligheden er en dårlig idé at sige, at ungdomsrabatten skal fjernes pr. automatik. Der har eksempelvis været en fjernsynsudsendelse, som har gengivet historien fra Aalborg, »Den sorte box«, hvor man ser, at det faktisk også drejer sig om en kommune, der har svigtet. Det drejer sig også om nogle forældre; der har svigtet, og det drejer sig jo om nogle børn, som er blevet svigtet på det groveste.

Det forklarer eller undskylder ikke deres kriminalitet, men jeg synes, at man skal tage deres unge alder med i betragtning. Når man er 15 år og i en vild rus slår nogen ihjel, uanset hvor modbydeligt og frygteligt det er, for det er det, synes jeg ikke, vi skal sige, at man pr. automatik skal fængsles som en voksen.

Så vi afviser forslaget.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:21

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kan forstå, at den socialdemokratiske ordfører ikke vil støtte forslaget, men jeg for nemmer dog, at der er en lille åbning fra fru Karen Hækkerups side, nemlig at Socialdemokraterne mener, at det i nogle tilfælde kan være i orden, at man så ikke afskaffer den her paragraf, men begrænser den, så den ikke gælder i alle tilfælde, hvor gerningsmanden er under 18 år.

Så jeg vil bare høre, om jeg har forstået det rigtigt, at Socialdemokraterne, hvis lovforslaget måske blev modereret lidt, måske godt kunne støtte det.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:21

Karen Hækkerup (S):

Det, jeg vender mig imod, er automatikken, altså at reglen skal fjernes. Jeg synes, at hvis man skal prøve nogen som en voksen, må det være det, der må være undtagelsen, og ikke den anden vej rundt. Nu ved jeg jo, at regeringens folk sidder og kigger på det her, men jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er meget, meget vigtigt at forstå, at de hensyn, der er lagt ind i straffeloven, hvor man tager hensyn til, at børn ikke er udviklede og ikke er i stand til at forstå konse-

kvenserne af deres gerninger på samme niveau som voksne, selvfølgelig også skal tælle.

Det er jo klart, at når der er sådan nogle sager, som er så tragiske – og alle de sager, jeg har nævnt, er så forfærdelige og har ikke andet end ofre – må man sige: Kunne man ikke have hjulpet de her drenge til i virkeligheden at have fået styr på deres liv, så de aldrig var blevet til gerningsmænd? Og der synes jeg i virkeligheden at man uden at sige, at det er samfundets skyld, også må sige, at her er der et ansvar, der skal placeres. For hvem er det, der lader stå til, mens børnene vokser op og bliver svigtet og svigtet og svigtet, til de til sidst risikerer at blive til sådan nogle farlige unge mennesker, som det kan slå klik for? Det er ikke noget med, at det er samfundets skyld. Men det er samfundets ansvar, at de får hjælp i tide, og det synes jeg at man skulle bruge nogle flere kræfter på.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Martin Henriksen (DF):

Så vil jeg høre, om ikke fru Karen Hækkerup vil være med til, når vi taler om drab, at gå ind for en ophævelse, og så kun dér, for hvis det blev vedtaget, ville det i langt de fleste tilfælde højst sandsynlig også kun omhandle drab. Men man skal altså gøre det klart, at det kun er i det tilfælde. Det vil trods alt, set med Dansk Folkepartis øjne, være en lille forbedring i forhold til i dag, og så kunne man gøre eventuelle bekymringer, som Socialdemokraterne måtte have, til skamme.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:23

Karen Hækkerup (S):

Jo, men nu tager det her beslutningsforslag jo udgangspunkt i sagen fra Aalborg, og der må man sige, at der ikke var nogen dom, der lød på drab. Det har der været en debat om hvorvidt var rimeligt eller ej. Men der var faktisk ikke sådan en dom, så lige præcis her ville det jo ikke have hjulpet, uanset hvad.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil starte med at sige, at SF ikke kan støtte det beslutningsforslag, der ligger her.

Det, beslutningsforslaget går ud på, er jo at fjerne den særlige bestemmelse vedrørende maksimumstraffe for personer eller gerningsmænd under 18 år. Det er klart, at konkrete sager altid vil bringe spørgsmålet om rimelighed i straffebestemmelserne op. De enkelte sager taler lige til maven og følelserne hos os, og det er klart, at det kan bringe spørgsmål op.

Spørgsmålet om straf til unge mennesker har været genstand for mange undersøgelser i tidens løb, og det har også været diskuteret i sammenhænge, som ligger ikke så mange år tilbage, men det har indtil nu ikke givet anledning til, at man har anbefalet nogle ændringer, som går i retning af det her, og det mener jeg heller ikke at det skal gøre denne gang.

Ministeren har jo redegjort for, at der kommer en betænkning fra kommissionen, og vi mener i SF, at vi bør afvente den og se på et helhedsbillede i forbindelse med straf til unge mennesker, og så må vi se, om der er anledning til at foretage nogle ændringer i den retning i nogle af de bestemmelser, der vedrører unge.

Forslagsstillerne skriver selv i det forslag, der er blevet fremsat, at det er meget sjældent, at bestemmelsen bruges – i realiteten drejer det sig om drab eller det, der ligner, hvor der er en strafferamme på over 8 år – så er det jo ikke et forslag, som i den sammenhæng vedrører så mange sager.

Men det, der er et ømtåleligt emne, når man taler om børn og unge, er jo, at de særregler, der er for kriminelle børn og unge, skal tage hensyn til den særlige karakter, de meget unge mennesker har, og tage hensyn til hele det liv, der ligger forude for det barn eller den unge, når de kommer ud af et fængsel, og hele den resocialisering, der skal ske. Det centrale her er nemlig – og nu tror jeg, at jeg foregriber noget, som hr. Martin Henriksen kunne finde på at spørge mig om – barnet og den unge. Det kan måske være svært at skulle kigge på, når man ser en konkret sag med en konkret forbrydelse, hvor man selvfølgelig er oprørt over det, der er sket, men når der er de her særlige bestemmelser for børn og unge, når der er den særlige bestemmelse om strafmaksimum, så er det, fordi man betragter de unge mennesker som en særlig gruppe, hvor

der er nogle særlige hensyn, der gør sig gældende, og det er det, man har fokus på her.

Det, jeg godt kunne tænke mig at der var enighed om, var, at man begyndte at handle på noget af den viden, vi har, specielt med hensyn til børn og unge. Jeg synes, det er frygteligt, når der sker forfærdelige forbrydelser, jeg synes, det er frygteligt at se børn og unge begå kriminelle handlinger, fordi man tænker på resten af det liv – hvad det er for et liv, der venter også for den kriminelle på et eller andet tidspunkt.

Vi ved, at der er tiltag, der virker, når det handler om forebyggelse, vi ved, der er tiltag, der virker, når det handler om at rehabiliterer eller resocialisere unge kriminelle, og jeg synes, vi skulle gøre meget mere brug af den viden. Så det, jeg godt kunne tænke mig at vi brugte debatten til, hvis vi skal tage snakken om unge kriminelle op igen, var at snakke om, hvad vi gør for at få færre unge kriminelle og for at sørge for, at de unge, der begår forbrydelser, får en vej tilbage til samfundet, så resten af deres liv forhåbentlig kan blive præget af noget, som ikke er kriminel adfærd, og så gøre det til et fælles ansvar, når vi næste gang kommer til at snakke om det her.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

I forbindelse med det såkaldte stadiondrab var det faktisk en nyhed for mig, at der i straffeloven er en § 33, stk. 3, der lægger et loft over, hvor meget straf en forbryder kan få, hvis den pågældende forbryder er under 18 år. Det kom som en overraskelse for mig, for jeg vidste slet ikke, at der i vores lovgivning var den form for begrænsninger, når domstolene skal foretage en konkret vurdering af en konkret sag og lave en strafudmåling, der står mål med gerningen, gerningsindholdet, grovheden, forbryderens forsat, forbryderens baggrund osv. osv.

Derfor var jeg også ude i medierne i den forbindelse og sige, at jeg faktisk synes, det er forkert, at der er den begrænsning, og at jeg ikke synes, den skal være der, på samme måde som jeg også synes, at det i princippet er forkert – og at vi i hvert fald skal være meget varsomme med – at lave minimumsstraffe i lovgivningen. Det er jo ellers noget, som DF meget gerne vil have, men det synes vi også er et problem, for

det bør være domstolene, der i den konkrete sag vurderer, hvilken straf der er den rigtige i den enkelte situation.

Derfor bør der egentlig ikke være minimumsstraffe, for der kan være nogle særlige formildende omstændigheder, og der bør heller ikke være en maksimumsgrænse, i forhold til at gerningsmanden har en bestemt alder. For det må være således, at man vurderer gerningen og også gerningsmanden. Og her er det jo pr. definition således, at domstolene tager hensyn til gerningsmandens modenhed, og deri ligger jo hele forsettet, altså hvilken grad af ondskab der lå bag, hvilken grad af vilje til at gøre den onde gerning der ligger til grund, og der er det jo sådan, at det i sig selv er en formildende omstændighed, at unge mennesker måske ikke altid lige har den samme viden og erfaring og kan overskue, hvad det er, de foretager sig.

Men at man derudover så har en § 33, stk. 3, hvor der er sådan en eksakt maksimumsgrænse, synes jeg helt personligt er et problem. Det har jeg også tilkendegivet, og derfor er jeg glad for, at regeringen tager det med i sine overvejelser, hvilket vil sige, at den ungdomskommission, der er nedsat, kommer rundt omkring alle de forskellige problemstillinger, der kan være i forhold til børn og unge, som begår kriminalitet.

Som jeg fornemmer det, er vi på den ene side så heldige, at der er færre og færre, der begår kriminalitet. Det synes jeg er positivt, og det skal vi være meget opmærksomme på og glade for og være tilfredse med, at vores retspolitik trods alt har virket på den måde. Til gengæld er det nok også sådan, at de, der så begår kriminalitet, begår grovere og grovere kriminalitet, og hvad angår stadiondrabet, kan jeg næsten ikke forestille mig, at man kan begå en gerning, der er værre end den, der blev begået der. Magen til afstumpethed, grusomhed og ondskab skal man lede længe efter. Der synes jeg bare, at det må være domstolene, der skal have frie hænder til at vurdere det.

Men vi har jo altså nedsat en ungdomskommission, der skal kigge på alt det her og også på, hvad der virker, og hvad der ikke virker, og hvad vi eventuelt skal lave af ændringer, og vi vil forbeholde os retten til at afvente, at de kommer med et udspil, og derefter kan vi så forholde os f.eks. også til det her spørgsmål.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er den radikale ordfører, og det er hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Også vi ser meget frem til, at Ungdomskommissionen til sin tid kommer med sin beretning og betænkning, for vi synes, det er så vigtigt, at vi får en effektiv retspolitik. For os at se er der forskellige elementer i en effektiv retspolitik. For det første skal man selvfølgelig forebygge kriminalitet. For det andet skal man selvfølgelig retsforfølge dem, der er kriminelle. For det tredje skal man så se, om ikke man kan gøre sit yderste for, at de mennesker, der bliver straffet, bryder med deres kriminelle løbebane og dermed kommer ud af den og bliver almindelige lovlidige borgere, når de har udstået deres straf.

Når man har det, som forslagsstillerne kalder en ungdomsrabat, altså et vilkår i straffeloven om at tage hensyn til gerningsmandens alder, så handler det jo især om, hvad det er for en situation, der skal opstå, når straffen er udstået. De strafferammer, vi taler om her, hvor den her betingelse gør sig gældende, indebærer jo meget lange straffe i forvejen.

Desværre må vi sige, at der er to forhold, der gør sig gældende i Danmark lige nu, som er værd at lægge mærke til i den her sammenhæng.

For det første er det helt åbenlyst, at jo længe tid, man sidder i fængsel, jo større er risikoen for, at man fortsætter sin kriminelle løbebane. For de børn, som vi taler om her, altså dem under 18 år, som har begået kriminalitet, gælder det, så vidt vi er orienteret, at der i langt de fleste tilfælde går en lang historie forud, hvor der har været børnesager, måske tvangsfjernelser, altså en lang historik, hvor de har været meget kendt af systemet, og alligevel ender det så i de her meget tragiske sager som eksempelvis det stadiondrab, som altså så har motiveret Dansk Folkeparti til at rejse sagen. Lige præcis det fortæller jo, at den effektive retspolitik der ikke har løst problemet i forhold til at forebygge, at det blev til kriminalitet. Det, man så må spørge sig selv om, er, om man tror på, at det vil forhindre fornyet kriminalitet, hvis de her unge mennesker sad længere tid i fængsel. Det er der altså ikke meget der tyder på at det ville.

For det andet er det, der gør sig gældende, at vi lige nu i dagens Danmark har et problem med, at der sidder alt for mange børn i fængsel blandt voksne. Der er ikke plads på de institutioner, der skulle tage sig af de her under 18 år, når de enten er varetægtsfængslet eller er blevet

dømt, og derfor bliver de placeret i fængsler med voksne. Der vil jeg sige, at det undrer mig, at Dansk Folkeparti ikke interesserer sig mere for den problemstilling, for det er helt klart, at det er med til at skabe endnu mere kriminalitet, for det er en forråelse af de her unge menneskers hverdag, som betyder, at de formentlig har en større risiko end ellers for at fortsætte deres kriminelle løbebane, fordi de kommer i hænderne på nogle hærdede kriminelle voksne.

Det er jo nemlig det, der er forskellen her – altså om man er voksen, eller om man ikke er voksen. Vi har en myndighedsalder, der er 18 år i Danmark, og vi har en valgrets alder, der er 18 år i Danmark, og derfor er der en forskel.

Vi går selvfølgelig fordomsfrit til det, som Ungdomskommissionen måtte komme med, men hvis man kigger på det, som bl.a. Justitsministeriets forskningsenhed, som forslagsstillerne også henviser til i forslaget, har været fremme med tidligere, så er der jo ikke noget, der tyder på, at sagligheden skulle komme frem til, at det, der er behov for, er skærpede straffe for at få mindre ungdomskriminalitet. Tværtimod er det, der er behov for, at styrke den indsats, der går forud for kriminaliteten, og styrke den indsats, der kommer efter en eventuel straf, for at forhindre, at det sker igen.

Derfor har jeg svært ved at tro, at det her forslag skulle blive en del af Ungdomskommissionens anbefalinger, og under alle omstændigheder kan jeg i hvert fald på vores vegne i dag sige, at vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Enhedslistens ordfører. Det er fru Line Barfod.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at der er stort behov for at gøre noget for at forebygge, at unge kommer ud i kriminalitet. Der er stort behov for at gøre noget for at forhindre nogle af de meget grove episoder, vi har set. Men desværre er det, der har været fremherskende i de sidste mange år, siden regeringen og Dansk Folkeparti kom til magten, at man ikke gør noget for at forebygge det, men at man tværtimod kommer med en lang række tiltag, som virker modsat, som er med til at skabe et mere råt samfund, og med til at udstøde flere af de unge fra samfundet.

Det er altså symptomatisk, at Dansk Folkeparti ikke kan finde på andet end at blive ved

med igen og igen at komme med de samme forslag, som man nu har prøvet at komme med mange gange, selv om vi de sidste mange år har set, at det absolut ikke virker bare at blive ved med at hæve straffene. Det virker ikke bare at spærre flere og flere inde i fængsler. Man kan også se sig rundt i verden og se, at det ikke virker.

Det, man får ud af at tro, at man bare skal spærre en større og større del af befolkningen inde i fængslerne, er, at samfundet bliver mere råt, og at man får mere rå kriminalitet. Det, der er brug for, er, at vi i stedet satser på at forebygge. Det allervigtigste er den generelle, brede forebyggelse, det, at vi sikrer, at vores børn og unge har gode opvækstvilkår, at vi sikrer, at der faktisk er penge nok i hjemmet til at købe mad. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti synes, det kun er i Grønland, man skal have penge til at købe mad til børnene, at det ikke er så vigtigt i Danmark, men jeg tror rent faktisk på, at det har betydning også for børn i Danmark, at de oplever, at der er penge nok i hjemmet til at købe mad, at de oplever, at der er penge til, at de kan holde fødselsdag, og at de oplever, at der er penge nok til, at de kan leve et almindeligt børne- og ungdomsliv, nøjagtig ligesom det er vigtigt at sikre, at de har en ordentlig skolegang, sikre, at de har mulighed for en uddannelse, men hvor det jo desværre går den helt, helt forkerte vej i øjeblikket, hvor færre unge får en uddannelse.

Der er brug for, at mange flere får en uddannelse. Det kræver, at man investerer i uddannelser. Jeg synes, at Dansk Folkeparti skulle overveje at investere i uddannelser i stedet for i fængsler. Det er faktisk meget billigere at investere i uddannelse end i fængsler, og samtidig slipper vi for, at der er mennesker, der bliver slået ihjel eller bliver voldsomt invalideret, fordi man ikke har villet sætte ind med forebyggelse, men kun vil sætte ind med hårdere straffe.

Det kan godt være, at man tror, man får flere stemmer på at gå ud at sige »hårdere straffe«, end man får på at sige »mere uddannelse«, men hvis man faktisk er optaget af det, man siger, med at forebygge, at der er folk, der bliver ofre for den alvorlige og rå kriminalitet, så burde man være optaget af at sikre flere midler til uddannelserne, sikre, at vi har fat i alle de unge og får dem med ind i et fællesskab, får givet dem en tro på, at de har en fremtid, som ikke består i at være kriminelle.

Det gør man ikke ved bare at sige, at de skal spærres inde i længere og længere tid, og at vi

skal spærre flere og flere inde, nej, det gør man ved at få fat i dem, inden de kommer i gang med den alvorlige kriminalitet. Det er det, man burde være optaget af, i stedet for at det eneste redskab, man kan tage fat i, er hårdere straffe og flere i fængsel.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går så over til ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:38

(Ordfører for forslagstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Nu har jeg tilfældigvis også fornøjelsen af at være uddannelsesordfører, og jeg kan orientere fru Line Barfod om, at Dansk Folkeparti har været med til at lancere en lang række initiativer på uddannelsesområdet og også, når vi taler om unge, som har problemer, på produktionsskoleområdet, på TAMU-skoleområdet, som jo lige præcis er målrettet unge mennesker, der har alvorlige problemer med stofmisbrug og tidligere kriminalitet osv. osv. Så vi tror på bedre uddannelse, mere uddannelse og hårdere straffe, for der skal også være konsekvens i det danske samfund.

Men til det her forslag er det vores opfattelse, at der fortsat er alvorlige mangler i det danske retssystem. Manglerne bliver så med jævne mellemrum afsløret, og familiernes og danskernes retsfølelse bliver krænket. Hver gang tilliden til retssamfundet lider et knæk, er der behov for politiske overvejelser og diskussioner og politisk handling. Vi overvejer i Dansk Folkeparti løbende samfundsudviklingen, og vi har fundet, at der på en række områder er behov for stramninger. Dette forslag er nødvendigt for at sikre fortsat tillid til principperne i retssystemet.

Formålet med forslaget er at fjerne strafabat-ten for unge lovovertrædere i straffelovens § 33, stk. 3, således at det ikke længere bliver muligt at opnå strafabat for alvorlige forbrydelser, blot fordi gerningsmanden ikke var fyldt 18 år i gerningsøjeblikket. Den omtalte paragraf i straffeloven lyder således:

»Straffen må ikke overstige fængsel i 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.«

Forslaget er desværre blevet relevant for Folketinget at diskutere, og forslaget er blevet aktualiseret af en række alvorlige straffesager, hvor gerningsmanden har været under 18 år.

Det gælder bl.a. sagen om stadiondrabet, som fandt sted i Aalborg den 27. oktober 2007. Den blot 15 år gamle Rasmus Popena overfaldt og dræbte den tilfældige forbipasserende, Henrik Bjerremand Kristensen. Mordet fandt sted tidligt om morgenen, hvor de begge var på vej hjem efter en tur i byen. Den 15-årige overfaldt sit offer med det formål at stjæle hans penge. Overfaldet udviklede sig helt ekstremt voldsomt og resulterede i, at Henrik Bjerremand Kristensen blev tæsket ihjel. Da politiet fandt liget, troede de først, at han var blevet skudt i hovedet, så voldsomt så det ud. Det er jo ganske vanvittigt at forestille sig. I forbindelse med sagen har drabsmanden selv udtalt til B.T., og jeg citerer:

»Jeg giver ham to eller tre vristspark i ansigtet. Så triller han rundt og ned på ryggen. Så sparker jeg ham flere gange i ansigtet med vrist og hælsparke«.

Den 15-årige drabsmand blev anholdt den 28. oktober 2007. Den 8. august 2008 blev han idømt 4 års fængsel for vold med døden til følge. Sagen blev efterfølgende anket til landsretten, idet anklageren fandt, at der var grundlag for en drabstiltale. Den 23. oktober 2008 blev der afsagt dom i Vestre Landsret. Det endte med, at den nu 16-årige drabsmand blev idømt 7 års fængsel. Så lidt er en fredelig borgers liv altså værd i Danmark, og det er langtfra godt nok, det er langtfra hårdt nok; vi kan gøre det bedre, når nu det utilgivelige desværre er sket.

Hvis vi kigger lidt mere generelt på ungdomskriminalitetens omfang og forsøger at brede diskussionen lidt ud, kan vi se, at antallet af strafferetlige afgørelser vedrørende unge i aldersgruppen 15-17 år ifølge Justitsministeriets forskningsenheder har været nogenlunde stabilt – hvis man kan bruge det ord – i perioden fra 1996-2003. I perioden herefter er den steget lidt. Der har dog været en eksplosiv stigning i antallet af voldssager. I 1996 var der ca. 300 sager, der omhandlede simpel vold. Dette tal var steget til ca. 800 sager i 2007. I 1996 var der ca. 50 sager om straffelovens § 245, som er den lidt mere alvorlige og mere brutale vold, og i 2007 var tallet steget til det dobbelte.

Det er en bekymrende samfundstendens. Jeg skal naturligvis for god ordens skyld nævne, at kriminaliteten på en række strækninger faktisk har været nedadgående, som andre ordførere også har nævnt, men desværre er der små grupper, som bliver hårdere og hårdere i deres adfærd. Derfor ønsker Dansk Folkeparti da også,

at stramninger eksempelvis vedrører de mildere voldsparagraffer.

Det kan måske for nogle lyde lidt uheldigt at fjerne den såkaldte ungdomsrabat – eller hvad man ønsker at kalde det – der gør, at unge under 18 år ikke kan få fængselsdomme på over 8 år. I realiteten vil der jo være ganske få tilfælde hvert år, hvor der vil forekomme sådanne domme; en afskaffelse af straffelovens § 33, stk. 3 vil efter al sandsynlighed kun berøre drabssager.

I en periode på over 11 år er der truffet ti afgørelser vedrørende drab. I realiteten vil den foreslåede ændring af straffeloven kun finde anvendelse i forbindelse med sager som f.eks. stadiondrabet i Aalborg; Når rovmordere som Rasmus Popena kun idømmes 7 års fængsel, krænes folks retsbevidsthed og tilliden til retssystemet svækkes markant.

Jeg vil også gerne knytte et par kommentarer til den verserende bandebrigade, selv om baggrunden for forslaget er en anden. Men det kan jo sagtens tænkes, at indvandrerbanderne eller andre måske vil benytte unge under 18 år til at udføre deres gerninger, idet disse højst kan idømmes 8 års fængsel for eksempelvis drab, i modsætning til bandemedlemmer over 18 år, der kan idømmes hårdere straffe i grove sager. Ja, man kan desværre forestille sig en masse grovheder i dagens samfund.

Men uanset hvordan og hvorledes mener Dansk Folkeparti ikke, at der bør gives strafferbabat til mordere, blot fordi de tilfældigvis ikke var fyldt 18 år på gerningstidspunktet. Hvis de er gamle nok til at begå mord, er de også gamle nok til at tage konsekvenserne af det.

Det er vores klare opfattelse, at dette beslutningsforslag kan være med til at styrke befolkningens tillid til retssystemet, samtidig med at det kan have en stærk præventiv effekt og dermed sikre, at ganske almindelige borgere beskyttes mod hæmningsløse rovmordere.

Jeg takker i øvrigt for debatten og de øvrige ordføreres indlæg. Jeg håber, at vi får rykket ved nogle holdninger i Folketinget, så forslaget – måske ikke i dag, men måske senere – kan blive vedtaget: Jo før, jo bedre.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til to korte bemærkninger, og det er først fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:44

Karen Hækkerup (S):

Dansk Folkepartis ordfører siger, at hvis man er gammel nok til at begå mord, er man også gam-

mel nok til at tage den fulde straf. I England har man det jo sådan, at 10-årige kan sættes i fængsel, og jeg vil ikke hænges op på, om jeg husker helt rigtigt, men jeg mindes; at der er en sag om en 10-årig dreng, som har fået 16 års fængsel i England.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Martin Henriksen mener, at vi også i Danmark skal kunne idømme livstidsfængsel til børn på 10 år.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:44

Martin Henriksen (DF):

Nej, altså, vi har jo foreslået, at den kriminelle lavalder nedsættes – og ikke til 10 år i øvrigt. Det er jo det, vi har foreslået.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Karen Hækkerup (S):

Jeg har set, at Dansk Folkeparti siger, at man gerne vil have nedsat den kriminelle lavalder til 12 år, men nu sagde Dansk Folkepartis ordfører bare, at hvis man var gammel nok til at slå ihjel, var man også gammel nok til at tage straffen og blive straffet som en voksen. Jeg ved godt, at det ikke sker tit, og det er ganske frygteligt, når det sker, men der sker jo altså også fra tid til anden drab, hvor det er børn, der er under 12 år, som begår dem.

Mener Dansk Folkeparti, at de børn også skal fængsles og straffes på lige fod med voksne?

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:45

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører skal forholde sig til det, som Dansk Folkeparti har fremlagt her, og som vi har fremlagt ved andre lejligheder: at vi ønsker, at den kriminelle lavalder bliver nedsat til 12 år, og at vi ønsker, at den ungdomsrabat, eller hvad man nu vil kalde det, som gør, at man kun kan idømmes 8 års fængsel, fjernes. Det er det, der er Dansk Folkepartis politik, det er det, Dansk Folkeparti har fremsat lovforslag og beslutningsforslag om. Så kan Socialdemokraterne så forholde sig til, om de vil støtte det, om de synes, det er en god idé, eller om man vil snakke om 10 år i England.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:46

Morten Østergaard (RV):

Det kan være, man skal gå over til brevveksling så, for når man tager fat i hr. Martin Henriksens argumenter, begynder tingene jo at falde lidt fra hinanden.

For det er jo et helt relevant spørgsmål. Hvis man har det synspunkt, at enhver, der begår en forbrydelse, er gammel nok til at tage straffen, skal der jo ikke være en kriminel lavalder. Derfor må hr. Martin Henriksen jo gøre op med sig selv, hvad det er, han mener – og eventuelt, inden man stiller de forslag, man kommer med, eller i hvert fald inden man vælger sine argumenter.

Men det andet argument, som hr. Martin Henriksen var inde på, var det med strengere straffe, og Dansk Folkeparti har åbenbart en tro på, at strengere straffe virker. Og det kan godt være, at man har et religiøst forhold til strengere straffe – det indtryk kan man godt få indimellem – men hr. Martin Henriksen har lige ridset op, hvordan voldskriminaliteten blandt unge desværre er steget siden 1996. Jeg skal bare spørge: Er det ikke korrekt, at man i samme periode har hævet straffen for vold ganske betragteligt, og at det derfor må være et opgør med den baretro, hr. Martin Henriksen åbenbart har, på, at straffe dæmper kriminalitet?

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:46

Martin Henriksen (DF):

Nu kommer det jo ikke bag på mig, at hr. Morten Østergaard mener det samme som fru Karen Hækkerup om en 10-årig i England. Lige om lidt kommer Socialistisk Folkepartis ordfører sikkert også og mener det samme. Men de tre partier har jo også slået deres politik fuldstændig sammen, så det er identiske lyde, der kommer, uanset hvem fra de tre partier der udtaler sig.

I øvrigt synes jeg, der skal være en sanktion, hvis en 10-årig begår mord, men ikke at man skal komme i fængsel sammen med 35-årige mordere. Men derfor kan der jo godt være en sanktion. Det kan godt være, det er svært at sætte sig ind i for Det Radikale Venstre, men prøv.

Så med hensyn til om hårdere straffe virker: Ja, selvfølgelig virker hårdere straffe. Over for

nogle vil det have den præventive effekt, at de måske vil tænke sig om en ekstra gang. Og hvis ikke de vil tænke sig om en ekstra gang, kan det være, der er nogen, der får dem til det. Og hvis man så kommer længere tid i fængsel, ja, så er der trods alt et længere stykke tid, hvor man er væk fra gaden, og hvor man ikke har mulighed for at begå ny kriminalitet, men hvor man eksempelvis har mulighed for at tage en uddannelse i fængslet. Der er jo mange muligheder.

Det er jo en kombination af det hele. Enhedslistens ordfører sagde: mere uddannelse. Og ja, der skal da også være mere uddannelse, men der skal også være hårdere straffe og en bedre social indsats osv. Det er mange ting, der skal spille sammen.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning

Kl. 16:48

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan så forstå på hr. Martin Henriksen, at 10-årige også skal straffes. Det er jo så det.

Men jeg læser bare i bemærkningerne: Der er sket en eksplosiv stigning i antallet af voldssager på ungdomskriminalitetsområdet. Det gælder simpel vold, og det gælder alvorligere vold – en eksplosiv stigning, siger man fra Dansk Folkepartis side. Så spørger jeg bare stilfærdigt: Er det ikke korrekt, at man i samme periode, som der er sket en eksplosiv stigning, også har hævet strafferammerne ganske betragteligt for de her voldstyper?

Så jeg vil bare sige: Medmindre Dansk Folkeparti ligesom har overset et eller andet undervejs, var det måske mere relevant at foreslå nogle andre ting end dem, der har demonstreret, at de ikke virker, da der tilsyneladende – i forhold til det, som hr. Martin Henriksen var inde på – er sket en eksplosiv stigning, samtidig med at man har hævet strafferammerne. Var det så ikke klogere, at man foreslog nogle andre ting end at hæve strafferammerne? For tilsyneladende er det jo ikke det, der har nogen effekt på statistikkerne, i hvert fald ikke de statistikker, som man selv har valgt at fremdrage.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:49

Martin Henriksen (DF):

Jo, men som andre ordførere jo også har sagt heroppe fra talerstolen i dag, er kriminaliteten i

det danske samfund, hvis man kigger på den generelt, faktisk nedadgående. Men der er jo så nogle grupper, nogle små grupper, hvor kriminaliteten bliver hårdere og hårdere og mere brutal. Så der er én udvikling, og der en anden udvikling; der er mange forskellige udviklinger i det danske samfund.

Som jeg også sagde, er det ikke nok kun at straffe hårdt. Men nogle gange er forbrydelsen jo begået – en rigtig grov forbrydelse, som der er tale om i det her tilfælde, et meget, meget groft mord – og så må man sige: Skal vi så der begynde at tale om mere uddannelse, social forebyggelsesindsats osv.? Eller skal vi, når det er så groft som den sag, vi omtaler i vores bemærkninger, sige, at så falder hammeren, så vil vi simpelt hen bare ikke finde os i det mere? Vi vil ikke finde os i, at man tæsker en anden mand til døde. Så kan man snakke nok så meget om social indsats og mere uddannelse osv.; vi vil bare ikke finde os i det, og der skal være en benhård konsekvens fra samfundets side, for det er simpelt hen fuldstændig ude af proportioner.

Men alt det, der leder op til det gerningsøjeblik så at sige – som forhåbentlig så ikke skal komme – skal jo være, at man laver en uddannelsesindsats og en social indsats osv. Det har vi også bevilget penge til fra Dansk Folkepartis side. Det er mange ting, der skal spille sammen.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak. Så er det fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 16:50

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jeg vil da gerne leve op til ordførerens forventninger og lægge mig i læ af det, som ordførerne fra Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har sagt, og spørge: Hvis man så er 12 år – der, hvor Dansk Folkeparti gerne vil have den kriminelle lavalder – og begår et mord, skal man så kunne komme i fængsel på livstid? Skal man kunne straffes på lige fod med voksne? Det synes jeg ville være et interessant perspektiv. Det er den ene ting.

Den anden ting er: Når nu Dansk Folkeparti siger, at der skal ske så mange andre ting, hvorfor får vi så ikke et beslutningsforslag, som afdækker hele den problemstilling, der er vedrørende det her, så vi kan se, hvad det er, man mener der samlet set skal til for at gøre det her i stedet for kun at få sådan en straffebestemmelse?

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:51

Martin Henriksen (DF):

Tak, fordi ordføreren for Socialistisk Folkeparti fuldt ud bekræfter mine fordomme om, at de tre partier nu er fuldstændig identiske og smeltet sammen. Det kvitterer jeg for. De tre kunne slå sig sammen til ét parti, så var det ligesom klart.

Men altså, man er jo nødt til at prøve at forstå og høre, hvad det er, jeg siger. Hvis ikke man kan det, kan man jo gå ind og læse eksempelvis finanslov efter finanslov. Man kan gå ind og kigge på det budget, som kommunerne bruger; så kan man se, hvor pengene bliver kanaliseret hen eksempelvis på specialundervisningsområdet. Så kan man se, at der faktisk de seneste år er blevet givet mange, mange flere ressourcer til specialundervisning. Det er jo nogle af de børn og unge, som vi ved – desværre af hårde erfaringer – bevæger sig ud i hårdere og hårdere kriminalitet, hvis ikke der bliver grebet ind. Man kan jo se, at der er blevet målrettet penge til det område, og det samme kan man også se på en lang række andre områder.

Så jeg ved ikke, hvordan jeg skal sige det mere klart. Altså, når vi når til et vist punkt, skal hammeren falde. Men vi skal også have en forebyggende indsats, uddannelse, social indsats osv. Jeg tror ikke, jeg kan sige det mere klart.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Og når den røde lampe lyser, falder hammeren herfra. Så er det fru Meta Fuglsang for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jeg mangler stadig væk at få svar på spørgsmålet, om man så skal livsvarigt i fængsel, når man er 12, hvis det var det. Det var den ene ting.

Jeg har glemt den anden ting – beklager.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jamen én ting er også i orden. Værsgo, så er det ordføreren.

Kl. 16:52

Martin Henriksen (DF):

Altså, svaret på det spørgsmål er jo sådan set leveret af det beslutningsforslag, vi behandlede for halvanden uge siden i Folketingssalen, hvor Dansk Folkeparti netop foreslog at nedsætte den kriminelle lavalder. Der er jo ikke tale om, som

jeg også sagde til hr. Morten Østergaard, at man som 13-årig skal i fængsel til 35-årige forbrydere osv. Det er jo ikke det, der er tale om, og det man også se, hvis man kigger i det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat. Der er en forskel.

Vi har sagt det mange gange: Der er jo institutioner, hvor man kan bringe de her børn og unge hen, og dem mener vi så man skal benytte sig af. Vi mener også, at man på nogle af de institutioner, hvor disse børn og unge kommer hen, skal kigge på nogle fastere rammer for, hvad de må og hvad de ikke må, og i nogle tilfælde vil det – selvfølgelig – også være sådan, at man frihedsberøver dem.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:53

Line Barfod (EL):

Jeg synes, hr. Martin Henriksen skulle tage ud og besøge nogle af institutionerne og se, at der bliver frihedsberøvet, hvis han ikke er klar over det. For en dels vedkommende er det ungdomsfængsler, der er tale om.

Men det, jeg gerne vil høre, er, om hr. Martin Henriksen virkelig tror på, at de hårdere straffe virker. Hvis der er sket en grov forbrydelse, er alle enige om, at der skal være en konsekvens, det er der overhovedet ingen diskussion om. Vi kan diskutere, hvor hård den skal være, men det, hr. Martin Henriksen ligesom siger, er, at hvis vi vil undgå nogle af de her grove forbrydelser, så skal vi hæve straffene. Der vil jeg bare gerne høre fra hr. Martin Henriksen, hvad han har af belæg for det. Han har igennem de sidste mange år forsøgt at bekæmpe kriminalitet i Danmark ved at hæve straffene. Det er sket igen og igen og igen, og resultatet er, at vi har noget af den mest rå kriminalitet, vi har set nogen sinde. Så hvor er det, hr. Martin Henriksen ser belægget for, at det skulle virke forebyggende at hæve straffen?

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:54

Martin Henriksen (DF):

Vi prøver lige igen. Altså, der er en lang række initiativer, der skal tages. Nu har jeg redegjort for dem et par gange, så jeg gider ikke redegøre for dem mere i dag, men bare sige, at nogle gange – og det er jo bl.a. det, vi tager udgangspunkt i i vores beslutningsforslag her – når vi derhen,

hvor den sociale indsats har været prøvet, uddannelsesstilbuddene er blevet givet, pædagoger socialrådgivere, socialforvaltningen i kommunen osv. har været inde over, og stadig væk kan vi se, at der desværre bare er nogle, der er uden for pædagogisk rækkevidde.

Vi har et eksempel her på en, der har begået et meget groft drab. Han var uden for pædagogisk rækkevidde, forbrydelsen er begået. Så mener vi, at der skal være en konsekvens, og vi mener, at konsekvensen skal være hårdere, end den er i dag.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Line Barfod (EL):

Jeg har forstået, at Dansk Folkeparti mener, at straffene skal være hårdere. Det er sådan set ikke det, jeg spørger til. Jeg spørger, hvorfor hr. Martin Henriksen mener, at det vil få den pågældende unge til at holde op. Hvorfor tror hr. Martin Henriksen, at en ung mand, som hr. Martin Henriksen siger er uden for pædagogisk rækkevidde, vil lade være med at begå sin forbrydelse, fordi han risikerer at få 10 års fængsel eller 12 års fængsel i stedet for 8 års fængsel? Det er vel også noget pædagogik, der kommer ind der, og hr. Martin Henriksen siger jo, at den pågældende er uden for pædagogisk rækkevidde.

Så hvor er det, Dansk Folkeparti overhovedet kan finde noget som helst, der understøtter, at hårdere straffe skulle hjælpe – ikke mindst i betragtning af, at det er det middel, man har forsøgt i de sidste mange år, og at det absolut ikke har virket, tværtimod?

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:55

Martin Henriksen (DF):

Som jeg har sagt et par gange, er det sådan, at hvis den socialpædagogiske indsats ikke virker, så virker den jo ikke. Så skal vi selvfølgelig blive ved og prøve at presse på med alle de midler, som vi nu har til rådighed – SSP-samarbejde osv. Men når forbrydelsen er begået, kan man mene som fru Line Barfod: at så fortsætter vi med den socialpædagogiske indsats. Der kan være meget god fornuft i at gøre det, men det kunne måske være, vi skulle gøre det, inden man er frihedsberøvet, og det kunne være, at

man skulle være frihedsberøvet i meget lang tid. For hvis man er uden for socialpædagogisk rækkevidde, uden for social rækkevidde, ja, så er der nok god fornuft i, at man er buret inde i så lang tid som overhovedet muligt, for nu at sige det, som det er.

Når vi tænker på Rasmus Popenda og den forbrydelse, som han har begået, mener vi, at han kunne have godt af at være buret inde i meget længere tid end de 7 år, som han fik. Vi synes simpelt hen, det var for mildt. Vi synes, det er en krænkelse af familiernes og af danskernes retssikkerhed, og det er derfor, vi er kommet med det her forslag.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:57

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 17. marts 2009, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 16:57).
